

BORSSZEM JANKÓ

A rettenetes birodalmi bulldog.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Porosz Vilmos Bécsben.

MEGFÜRÖSZTIK tejben-vajban,
Virág hull elébe . . .
Be másként várt poroszt hajdan
Bécs kedélyes népe.

Porosz király százezernyi
Pickelhaubés suittel
Nagy vizitet akart tenni —
S közelgett »stechschritteln.«

Régen volt ez, — vagy husz éve,
Bécs már elfeledte,
Hogy a porosz kardnak éle
Villogott felette.

S bölcsőbb, mint a revanche terve,
E feledékenység:
Jó barátul van megnyerve
A gonosz ellenség!

S nem is jön most bős sereggel,
Most a béke öre,
S méltán állsz most este-reggel,
Jó Bécs, fejtetőre.

Hints virágot, hintsd a esókot,
Szívet, kart kitarva —
Lelkesülve zengd a hóchot
A porosz királyra.

Tégy meg mindent, hogy ez nálad
Szép napokat töltsön, —
*De szabadság-ideákat
Ne kérj tőle kölcsön!*

Apró hírek.

‡ **Mulasztás.** A török vendégeknek elfelejtették a Rudasfürdőt megmutatni, pedig ott láthattak volna egy kis parázs török berendezést.

× **Pista gróf** az öt meg nem illető István czímezésről díjmentesen örök időkre lemondott.

+ **A magyar portánál** legujabb időben Polonyi háttérbe szorítá Zichy Jenő befolyását, mert ez utóbbi a »Török Császárt« mellőzve, a »Magyar Koronát« merete ajánlani a salonikieknek — akik már szintén mamelukokká lettek.

+ **A m. t. Akadémia** kiadott egy díjat. Ez az értékes *kiadása* is értéktelen.

→ **Gyulay Pál** felförmed az Akademián, hogy a terüket egy hirdetési oszloppal foglalják el. Marad ott még hely az ő lovagszobrának elég.

> **Hivatalos.** *Szabadka polgármestere* a »Vörös kereszt kórház« körül szerzett érdemeiért a »Potemkinrend« nagy keresztjével tüntettetett ki.

± **Strossmayer püspök** a lelkiismeretét az esztergomi tisztító-intézetbe küldte.

⊖ **Strossmayer püspök**, hogy magát a szt. atya előtt tisztára mossa, Tisza Kálmánról szedi le a hozzá való keresztvizet.

+ **Bazainet** virágtalan koporsóba tették. Pedig Németország ugyancsak tele szórhatta volna koszorúkkal.

+ **Czikotai levelezőnk** írja, hogy a párbaj hydrája ismét ütögetni kezdi rémes fejét a társadalomnak forrongó felszínén. Az ottani erdőben ismét egy véres kimenetű páros viaskodás esett meg, még pedig *Bájjfy Bendegúz* bankbeli kifutoncz és *Saldo Nácsi* potya praktikáns közt egy ujesti hatos miatt; mások politikai okokat is emlegetnek. Baja különben csupán két párbaj-segédnek és egy omnibusz-lónak esett — a felek sértetlen maradtak, sőt ló híján maguk húzták vissza az omnibuszt a városba. Hála a közel lévő állatorvosi segélynek, a sebesültek csakhamar magukhoz tértek és ma már dolguk után láthatnak a hasonlóképen felépült omnibusz-lóval együtt.

A külső Váczi-utról.

— Természet nyomán. —

Kir. ügyész. Mi tetszik?
Egy ur. Kérek egy *családjegyet* a holnap akasztáshoz.

Gozsdu (kir. ügyész). És mivel tudná ön indokolni az akasztás iránti érdeklődését?

Egyik. Kérem aláson, a fiam orvosnövendék.

Kir. ügyész. És ön uram?

Másik. Kérem, én színművész vagyok.

Kir. ügyész. Szabad tudnom, mi a szerepköre?

Másik. Operette buffo vagyok.

Agiotage.

Hordár (a színház előtt.) Tessék kéremláson edj билет holnapra!

Ur. Francillonhoz?

Hordár. Nem, Szimichöz.

MI SKÓCZIÁBAN —

— Edvárd herezeg muzsikáltatja magát a walesi bárdokkal.

Magyar mágnás.

*Mágnásé az aranyélet,
Nappal nyugszik, éjjel éléd.
Ósi birtok, ósi jog —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Medvét, vadkant rejt az erdő,
Télen ozigány, nyáron ferdő;
Oszön=nyáron futtatok —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Rozsdás az apám bárdja,
Könnyebben csattog a kártya
És a párbaj=pisztolyok —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Könyvet, képet vesz a bankár,
A házért küzd a zsandár,
Imádkoznak a papok —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Se nem forrok, se nem fázom,
Újságot felfrészkezőm;
Hátra, skribbler alakok! —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Ronda burger ne feszítsen,
Hozzám térden közelítsen,
Agas koronám ragyog —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Könnyű ma követnek lenni,
De nagyon nehéz születni;
Én születtem, ez csak sok!
Én magyar mágnás vagyok.*

*Casinóba' basáskodom:
Snast én borotváltatom.
András bá'ra rácsapok —
Én magyar mágnás vagyok.*

*Sans reproche et sans honte,
Én a frère, a cochon te —
Per tu? Na ja! Catch him, dog!
Én magyar mágnás vagyok.*

Josef Kovács

virtigli infanterista a Károlyi kaszárnyában.

— A húsát a czibil eszi meg, a bűrit meg mink czipeljük annak a sok bornyúnak. Hát ez igazság?

— Három vas ára napsz,¹⁾ meg egy óriás²⁾ — ennyit fizet egy napra a császár a bakának.

— A Kati kézilány ott várt mán a kapuban, megszűrül rá hurráztam és megkezdődött a snellfájer virtigli czuppanós baka csókval.

— Megkérte egy sirmancz a Sós komámat, írnia neki levelet, akit az ides anyjának akar küdeni. Hát meg is írta az azt, el is olvasta, mintha valósággal a sirmancz ídes szülejének szólna. Csak nem kapott rá választot. De nem is gyűhetett, mert a saját lotájának irt a vín hamis, hogy az 5 krajczárt megspórolja. Ilyen az öreg baka!

— Azt beszélik: valami anglus uj gevért-tanált föl, akivel 600-at lehet lüni egy minutum alatt. Engem ugyan nem tesz lúvá: öreg sücczös vagyok én! Vagy hát gyűjön ki velem mikor snellfájert kommendéroznak. Azt nem tudom, hány golyóbist ereszték egy minutába; de annyi szent, hogy olyan gyorsan tüzelek, hogy az egyik golyóbis mindig az előtte repülönék a farát lapíjja meg. Ja vól!

— Hat hétig vótam a lógerba a lotám nélkül. Hej de könnyű volt a czakumpak haza felé! Mikor meg arra gondútam, hogy mi lesz estére? — olyan esztra marsot vert a szívem, hogy nincs az a zupás batajóm tamburos, aki különbet tudna.

— Ha ilyen öreg harczos, mint én, a más világra kerül, még szen' Péter, az a mennybéli fővártakommandáns is megszalutálja.

— Nem bánom én, ha három kapulációs lota is, csak szakácsné legyen.

— Hogy csak fogpiszkáló az uj bajné! Az ám, csakhogy ott hagyja a fogát, a kinek megturkálja vele a magyar baka.

— Elmult hát szerencsésen a nagy manéber. Hoszszu szabadságra voltam otthol Bagó-Szt-Aporkán. Tátval maradt a népek szája, hogy végig defeléroztam a nagy utcán. De rangossan is feszült rajtam az esztra mundér. A vászoncelédek maj megettek a szemükvel. Még a biró lányának is sturmot vert a szive, mikor czihung halb-rekszet csinýátam rá a szömömmel.

¹⁾ Sznapsz. — ²⁾ T. i. »óriás« kifi.

„Fekete sas“.

Főlszállt egy madárka
A Tisza vállára,

Sok kis diplomata
Nagy bosszuságára.

A népszerű, demokrata miniszter.

Körrendelet.

Kitüzött czélom lévén, hogy mindent magam végezzek el és hogy senkinek legkisebb beavatkozást se engedjek, meghagyom a velem érintkező hatóságoknak és magánfeleknek, valamint az alattam álló közegeknek, hogy minden beadványt az én nevemre czimezve terjesszenek elő. Megszólításom a következő:

Bellusi Baross Gábor

*közmunka és közlekedésügyi m. kir. Miniszter Úr
Ő Nagyméltóságához*

Budapesten.

Kegyelmes Uram!

Ezen rendelet végrehajtásával önmagamat bizom meg. BAROSS.

* * *

Néhány folyamodvány története.

I

*Bellusi Baross Gábor közmunka- és közlekedésügyi m. kir. Miniszter Úr Ő Nagyméltóságához
Budapest.*

Legalázatosabb kérvénye *Pokrócz Adám* vasuti kalauznak, melyben egy új szolgálati zubbony kiutalványozását kéri.

Hátirat.

Kérelmező elmulasztotta a régi zubbonyt mellékelve beküldeni, hogy személyesen meggyőződhettem volna ennek avult voltáról. Ennélfogva kérése figyelembe nem vehető.

BAROSS.

II.

*B. B. Gábor közmunka- és közlekedésügyi m. kir. Miniszter Úr Ő nagyméltóságának.
Budapesten.*

Alázatos jelentése a ruczaháti vasuti állomásfőnököknek, melyben egy sín fölszakadása miatt bekövetkezett forgalmi akadályról ad értesítést és a baj gyors elhatáritásáért esedezik.

Hátirat.

Jelentést tevő elmulasztotta czimezésében a *Nagyméltóságot* öreg N-nel írni, amért a jelentést figyelembe nem vehetem és az állomásfőnököt ezen szégyenletes mulasztásért megrovom, meghagyva neki, hogy 8 nap alatt újabb jelentést adjon be.

BAROSS.

III.

*Bébé Gábor közmunka és közlekedésügyi m. k. Miniszter Úr
Ő Nagyméltóságához*

Budapesten.

Alázatos kérvénye *Czirok Amália* vasuti pénztárosnőnek, melyben, hivatkozva a maholnap beállandó válságos helyzetére, két heti szabadságot kérelmez.

Hátirat.

Folyamodó utasittatik, hogy nálam személyesen jelentkezék, hogy saját tapasztalatom szerint meggyőződjem a tényállásról és megállapíthassam, hogy okvetetlenül szükséges-e a szabadságidő.

BAROSS.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Csintalan gondolataim is vannak néha. Az én »chambre particulière«-m t. i. a szt. istvántéri Paczák néni sátora; ott szoktam én az öreggel enyelegni, hisz én is férfi vagyok.

— Jó darabnak mondják az »egy esőpp mérget«. Mért nem adnak inkább »egy morzsa kenyeret«!

— A Rókusban fekszem. »Van étvágya Sanyaró ur?« kérdi a doktor ur. »Oh! Isten anygala, már hogy ne volna?!« S a köménymagos levest majd tányérostul be nem kapom. »Lássák uraim, — fordul az orvos a hallgatókhoz, — ez az a borzasztó morbus

polyphagia..... ezt csak fokozatos koplalással lehet gyógyítani!«

— Berohan ma reggel hozzám a Koroghy Bendő ur, és diadalmasan mutatja a „Budai Ézsásás Historial Lexiconja“ II. köt. 316. lapján a következőt: »Koroghy Péter II. Lajos király udvarában lakott, és ugyanazzal esett el a mohácsi veszedelemben 1526. Olyan mindent megemésztő erős gyomru ember volt, hogy az eleven egeret, a macskának elmetszett farkát, az utczákon heverő, megbüzhödtt, evesedett és férgesedett ebeknek husát minden csömör s undorodás nélkül megehetette.« Ez aztán az űs!

— Jókainak van egy bolondja a darabjában, a ki abban a nagyzási hőortban szenved, hogy Bulgária fejedelmének tartja magát. Nem kellett volna oly messzire elmennie. Fölvett volna egy hazai diurnistát, a ki azt állítja magáról, hogy ő egy négy krajczárost váltott föl.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ O német sászár ódj tőni fül nékem, mint ed ótozó. Sakhod ü nem ótozik barba, vadj bózába, honem békébe. Kiváncsi vodjok todni, sinálja-e ed jó sluszt.

✧ O meddig tonálkozik két sászár o ki tonálkozik, oddig o békét nem küll félteni.

✧ Mikar alvasak oz ojságba o Grecsák oreságtul oz eset, hojd todnillik o gráf Keróle oreság nem okorta lenni vele pertü: eszembe jotja nekem o Kóbi Feuerstein, omi ovvol dicsekedett mogát, hojd ü van o gráf Keróle oresággal pertü. — Hod hod te ronjos? mandam neki. — »Hát ógy«, feleli ü, »hod o gráf mandta nekem: »Te büdös, nem mész az utambul?«

✧ O fronzio kormány rendszobáljokkal, o türik rendjelekkel ödvözli oz idegeneket.

✧ Mégis sak forcsa dalog! O Geffcken oreság kiodta eddig todomángyos monkákat soját neve olott és olig ismerte voloki; mastand meg kiodto edj művet név nélkül, és mindenki ismeri o nevét.

✧ O Grecsák ór hivatkozik mogát a nyilvánosság elütt Deók Ferencz, Kossóth Lojos és Tiszo Kálmán oreságokra, omik nem tekintettek o képviseli kollégátul o tegezést mint sértés. Mboh! — monja erre rá o gráf Keróle oreság — azok az urok nem grófok!

✧ Hojd megváltazzák idüvel oz emberek! Ezelütte orro oz emberre mandtak hojd fizet gövolérasan, o ki fizette pantasan és bökezön. Mámó orrul mandanak gövollér — o ki semmit se nem fizet.

✧ Alvasok o Strossmayer pöspök oreságtul a mentegetülés. Eszembe jotja, hod némel embernél sak sopán okkor látszik miljen piszkos volt, mikar mosokodja mogát.

✧ O képfaragónak elüszür is arra rá ledjen gandja, hojd magának is ledjen képe.

Az 1889-re szóló „Muszáj!” naptárból.

— Mutatóba. —

Katona-dolgok.

1. Rezervisták.

— Ugyan mit kiabálnak ugy ezek a tartalékosok?

— Azért kiabálnak, mert most hat hétig hallgass lesz az ő nevük.

2. Az új szurony.

— Hát erre amarra, fűmagon hizott barázdabillegtője annak a pályinkatagadó ricskes földi hazádnak!... hová lett erről a puskárul a mangaléta?!

— Olyan apróka az kérem, hogy bizony tán ide is szalajtottam a kabátom oldalzsebébe!

*

3. Unott sor.

Káplár ur Czibak. — No mit nyeheg maga, genge kosztos, mán első nap!?

Blanhecht Izidor. — Jujujójj, káplár ór, nadjon meg-
óntam o kotonoságot. Inkább volnék megholvo!

— Ugy-e bár! Ez kék magának! Jól esnék ugy egész nap nyujtózkodni a koporsóban!

Családi jelenet.

Öreg Senfteig. — Oszondom én neked Számikám, mind o ketten lehetnék mink baldog, ha nem elvettem vána oztot o te mámidat!

*

Turf.

— Hová, barátom Iczigházy?

— Rahonok o tatelizatorhöz, megrokom o *Filout*! Én legjobban szeretek tenni zsidó lóra, mert oz mindig *előre tolakodja mogát*!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— 'Tudj' isten, hányadik »Veni sanctét« csinálom már végig. Az tény, hogy megérdemelném már az egyetemi püspökséget.

— Mit segélyző egyesület! Szívesebben maradok én a (pont)-olvasó-kör elnöke.

— Nincs az életben semmi sem keserűség nélkül. Alig hogy fellantolok a fővárosba, elém döcög a Sággy professzor az ő pót-vizsgára intő ábrázatával.

— A jó mutterka meg arra intett, hogy aszongya: »Minden ember a saját szerencséjének kovácsa!« Igen ám! — ha nincs rozsz kibiciz a háta mögött.

— Én a szünidőmet egyetemi és magán szünidőre osztom fel.

— Ha az egyházi tanár Zsuzsikája még sokáig nem hallgat szívem bögésére, elkövetem életem legnagyobb balekságát: eljárók a papa előadásaira.

— Rébuszt mondok! Sept. 30. és okt. 1. együtt: mi az? *Bútor!* Hogyhogy? Ugy, hogy sept. 30. *bú* és okt. 1. *tor*. Verstandez-vous?

— »Mi a váltó eljárás?« kérdi az államin a gasztprifer. Legyintem oda neki: »Mikor az ember fűhöz-fához eljár egy kis manupropria végett!«

— Könyvet vettem! A Laczi rendkívüli magántanár »*Büntügyi eseteit*«. Azt olvasom az előszavában, hogy »bevonta« magába a *kihágásokat* is, »hogy ezen úgy nálunk mint a külföldi egyetemeken is *annyira elhanyagolt* materiára a *joghallgatók figyelmét felhívja*«. Már ebből colloquálok!

— Ház mesternél lakni smuczigság — de bizonyos körülmények közt megengedhető. Hanem a czerberának kurizálni — az már valószínűs filozopterkedés.

— Örök praedicatúm gyanánt veszem föl a dicső címet: »Egyetemi polgár!«

— Én még a vizsgálatok alatt is »egyetemi hallgató« vagyok.

— Az öregem búcsuzáskor megintett: »Légy szorgalmas!« Hiszen szorgalmas is vagyok. Éjjeket virasztok át a könyveim *mellett*.

— Szerencse hogy nem Baross lett az oktatási miniszter. De csak rá nézve. Meggyült volna velünk a baja. A magyar államvasutakon megszüntetni a karambólt, nehéz dolog; de a jogászoknál megszüntetni? — unnélik!

Budapesti népdalok.

— Fújja Czirok Alfonz aszfaltbetyár. —

I.

Szép kis lány a Riezike — Rieziko.
Piros ajka piczike — piczike;
Csak egy benne a hiba — a hiba:
Ismerik a Garniba' — Garniba'.

II.

Concurrenz-kalapon
Fujdogálja a szél;
Köszönöm galambom,
Hogy eddig szerettél.

Mig hozzám hü voltál:
Szikszaynál szupéztál;
De most, hogy már nem szeretsz:
Népkonyhában is ehetsz.

III.

Széles aszfalt, széles aszfalt
De sikamlós;
Budapesti kis menyecske
De kikapós.

Férjem-uram hivatalban
Oda járhat —
Fess menyecske szép magának
Kurizáltat.

IV.

Kaczkis lány, budapesti,
Két orcáját ki-kifesti;
Ki-kiáll a kis balkónra
Úgy szerez a viganóra.

Arra jár a barna legény,
A lány után búsul szegény;
Örömet áll vele szóba —
Benne van már a hálóba!

V.

Egyszer engem is szerettél,
Ölelgettél — nem is régen;
De lefutott az a csillag,
Másé ragyog most az égen.

Lett belőled hintón járó,
Kényes, pucczos uri dáma —
Én pedig itt szomorúan
Járom az aszfalt sarába.

Uri imádság.

— Legujabb minta szerint. —

Jó istenem! Tudom én, hogy nem szükséges magához könyörögnöm, mert úgy is megvan nekem a mindennapi kenyérem. Nem is azt akarom én magától, hanem más egyebet: Van ezen a maga világán sok olyan teremtmény, a ki azt hiszi önmagáról, hogy olyan ember, mint én vagyok. Ez pedig felháborítja az én két véretem. Ezeket ajánlom én a maga figyelmébe, és világosítsa meg az ő elméjüket, vagy butítsa el őket még jobban: az nekem gancz vurst; csak én hozzám ne dörögölzenek. Ha maga ezt megteszi nekem, ma vielle: tőlem is számíthat szolgálatra. Majd kireperáltatom néhány templomát. Tehát abgemacht, jó öregem. Amen.

Pá! PISTA.

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Non praeter soletum levis.* (Horat. VI. óda) = Nincs soleten kívül levis.

— *Errare humanum est.* = A kincstár emberséges. (?)

Nemzeti színház. »*Urán Thanna.*« *) Dörténeti tráma 4 felvonásban. A XV. századbéli jelmezek készültek *Cs. F.*-né felügyelete alatt. A díszleteket festette *Lehmann Mór.* Magyar-úzó szövegét, jelmezek és díszletek használati utasítását írta *Lartók Bajos.*

*

Júzsai-Stuart Mária, mikor elolvasta a legújabb alkotásáról közlött bírálatokat, Schiller nyomán így kiáltott fel:

» . . . . mégis csak jobb vagyok
A rólam írt bírálatok tizénél.«

*

Népszínház. »*Az izzasai gyöngy.*« Mióta ki van hirdetve az ukáz, hogy *Tóth Ede* és *Csepreghy Ferencz* óta nincs számba vehető népszínmű: mind a többi hasztalan vítja a csárda rejtelmeit a piros eszima bájjait s a mindkét értelemben vett »sárga esikót«. E két névvel, mondja az ukáz, be van zárva minden versengés. Le jeu est fait, rien ne va plus. A közönségnek, annak az áldott népszínházi közönségnek a fölfogása enyhébb, s tapasztaliban, melyekkel *Gerő* darabját fogadá, nem csak biztatás, de köszönet is volt. Csakhogy ebben a köszönetben is kevés a köszönet. A fiatal szerző jogot váltván belőle: a nőszöktetést, házasságtörést s egyéb modern drámai motívumokat népszerűsíti, s velők meghamisítja a magyar falvak és puszták életét, buját-bajját. Tülfelől az intrika oly együgyű, hogy mesében is keveselném. Ami megmarad a Szigligeti örökből: a nótázás, a cigány sat., nem tudható be érdemül az epigonnak. Az »izzasai gyöngy« is szeretne kitérni előle, de nem lehet el nélkül. *Gerő* igyekezett erősebb lélektani megokolásra; de amit láttunk, az nincsen a népek sem esze sem szíve szerint. Igyekezett gazdagabb tartalomra: de az szerte potyog a vizsgáló kézben. Egyes jelenetek poétai erejét azonban, vidám jó kedvét, jóízű beszédjét örömet ismerem el. Egy alakja meg, a *Jómag* gyerek, nagy sikert arat, ha nem paraszt. Az az okos, békéltető, elmésen gabalyító, ügyesen kibontó, minden bajt dülőre vivő paraszt fiu nem igaz. Czigánynak, zsidónak, vagy legalább öregnek — francia minta szerint gyermeknek — a kezébe való a közbejárás, kérlelés, fölvilágosítás. Paraszt legény, aki ezen fölül maga is szorolmes, akárhogy becülje is elárult gazdáját: ilyen körmönfont szereplésre, mint a milyet *Jómag* *Jancsi* elkövet, rá nem termett. Sok szeretetreméltóság van a megtért asszony nagy »fejkötő monológjában« is, de ez meg erősen emlékeztet a piros pügylárisbéli tulipántos láda jelenetre.

Az előadás? Hm, hm! Ne beszéljünk senkiről se másról, mint *Róla.* Hiszen körülte forog minden. Nem kívánhatom tőle, hogy más legyen az ő *Sárijá,* mint a többi *Zsuzsi,* *Zsófi,* *Borcsa,* *Marsa* — mikor nomine mutato semper eadem. De itt a szobalányviselt asszonykában mégis megkivántunk volna egy-egy vonást, mely a kastélyban a báróné mellett cziczáskodott »bel-

*) A n. é. költő stílusában.

söt« elibénk állítja. Az u. n. sikket, fonák uriasságot. Röviden: egy kevéske *Juczi.* De a *Blaháné* »*Sárijá*« inkább duhaj paraszt asszony.

A hangja még mindig édes. Kár, hogy mértéken túl nyújtogatja. Néhol — uram bocsá! majd azt mondtam nyávogó — néhol olyan sirámos, hogy inkább sajnálatot kelt alakja iránt, mint részvétet. Ami meg a frisseket illeti, ezekre nézve is elmondtam már e helyen az én kifogásaimat: hogy soha parasztlány a gyors tánc-zene berekesztő ütemét nem éneklí a la cigány (mert más a hegedű) hanem — nincs hangjegy a kezemenél, hogy jobban kimagyarazzam — simán ejti a három befejező kótát. Se nem csuklik, amidőn a mélyéből felcsap, ami olasz primadonnák kedves effektusa — mikor már fogytán vannak a tudásnak. Pedig *Blaháné* hangja értetlen üdeségben ragyog még.

A falu parasztlányai demimondosan kipündörödött hejehuja ruhában forognak. Nem áll *András* a *Kerepesi-uton*?

CICISBEO.

Per analogiam.

Nagy diadal.

A *Brandt*-féle egyetemmes lapdacsok világhírét magyarazzák a sikeres gyógyesetek ezrei. Csúzbántalmak, vérömlés, magtalanosság, gyomorgörccs, megrekedések, ideges rángások, álmatlanság, nyálfolyás, fülzugás, főfájás, stb. e lapdacsok rövid használata után legott megszűnnek, ami végett a 35,466 jeles orvos, tanár és vegyész bizonyosságleveli közt álljon itt a következő:

36,751 sz.

Brandt urnak *Luzernben.*

Kivánságára ezennel bizonyítom, hogy az ön egyetemes lapdacsait megvizsgálván, azokban semmi kártékony alkatrészt nem fedeztem föl.

Amsterdam 1888. okt. 2.

Dr. van Huysen

a k. egyetemen a vegytan ny. r. tanára.

„Irodalmi esemény!“

»*Thurán Anna*« cz. 4 felv. drámának minden versenytársai közül ítélte oda a M. T. Akadémia az 1000 frtos pályadíjat. Te nagy Shakespeare, te megdicsőült *Katona József!* — végre van, aki érdemes a ti örökötökbe lépni. Minden egyéb napi kérdés: *Vilmos* császár látogatása, *Geffcken* elfogatása, hátra szorul e győzelmes dráma előtt, melyet az alább következő jelentésben ad át a halhatatlanságnak dr. *Beöthy Zsolt.*

»P. N.«

36,751 sz.

„*Thurán Anna*“

Nem a történelmet teszi drámaivá, hanem egy költeményt tesz történetivé. Sok beszéd, kevés mag. Nem lévén ellenfele s határozományaink értelmében ki kellett volna szolgáltatni a díjat: a nevezett műnek adjuk azt oda.

Budapest 1888. okt. 2.

Dr. Beöthy Zsolt

a m. k. egyetemen a: aesthetika tanára, mint ak. jelentésterő.

— A hatvani parádé. —

Kedves Borsszem Jankóm!

Mink is kirukkoltunk ám az ánglius királyfi tisztele-
tére. Ránk küldte hajduit a mi hevesi főispánunk, hogy
fej- és hivatalvesztés mellett glédába álljon ki a stáció
előtt az egész járás, még ha balpárti is! Hát kicsipte
magát minden ember és némbér — asszony nélkül nincs
parádé — és a hajduknak elég kiméletes oldalba intése
nyomán foglaltuk el helyeinket. Volt ott birtokos,
tiszttelős, hivatalnok, csatlós, bíró, jegyző, doctor, barom-
orvos, kántor, utmester, porkoláb, tűzoltó, temetőcsész,
vályogvető. Egyszerre csak: jön a princez!

Bedübörög-szuszog a masina mögött a vonat.

»Éjjen az ánglius herczeg!« zugott a tömeg és
mind megcsóválta ami csak lobogós akadt a kezébe.
Akinek zsebbevalója nem volt, az öt ujját rázogatta.

Kinyalva érdemesült tetemét, lép be a mi főispá-
nyunk az aranyos kupétába és azóta se látuk. Mink
kívül bögtünk a nagy lelkesedéstől, ő meg bévült hajduju-
duzott a princezel, ha ugyan benn vót, és nemes láta
közepével boldogította a nézőséget. Amire mi nem bög-
tünk már, csak morogtunk.

Ha Angliában így bánna a főispán a közönséggel,
ez bizony bevérte volna a kupétája ablakait. De mink mű-
veletlen magyar barbárok: erre a nagy kitüntetésre fog-
tuk magunkat és szép csöndesen haza felé csavarodtunk.

Egy dinnyetermelő.

A Czenczi néni kosarából.

— Mért hogy
több most a gyön-
ge mint a gyön-
géd feleség?

— De sok asz-
szonyka átkozza,
hogy meg van
áldva.

— A kapott
csók nem ér any-
nyit, mint a meny-
nyibe került; a ra-
bolt csók pedig
később kerül töb-
be, mint a mennyit
megért.

— A hajdani mamák férjhez ment leányaiknak
lakályos — az új mamák lakajos házat kívánnak.

— Hajdanában rózsaláncz, manapság meg arany
láncz.

Politikai mathematika.

— A belvárosi választásról. —

Közreműködött a	68-os álláspont
	48-as
Volt összesen	116 álláspont
Levonva az egyedül si- kerre vezető	67-es álláspontot (a többséget)
marad a jövő választásra	49-es állás nélküli pont.

Nyugta

1 frtról, egy rendbeli öltözőrül, egy czipóruól s más-
fél rüf majorannás hurkáról, mely adakozásokat Sanyaró
Vendel ur részére átvettem.

Bpest 1888 okt. 4.

Csicseri Bors.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Clerica. A másodikat nem ismer-
tük. Kitünő. A levelének végső-
rait komolyan vesszük. A többiért
szíves köszönetünket. — G. T.

Csakugyan: a valót nem lehet túl licizálni. Közöljük. — R. I.
Áldás után jött, pedig jót érdemelt volna. Kérjük, december
végén jelentkezni. — F. A. Sikerült. — „Életessentia“. Ódonas,
de jóízű magyarság. Nem nevetésre, inkább okulásra való. — L.
S. (Klsvr.) Nem rajtunk áll. Kérjük az »Athenaeum« igazgatósá-
gához fordulni. — Farkas. Mulatságosak. Folytassa; de kérjük a
papiroznak csak az egyik oldalára írni. — Hi-trio. A zsolttárok
hangja jól van eltalálva, de nem a Vendelé. Azok már tragikus.
rémes felkiáltások. Sanyaró szelid, tüdő, sőt, amint állítják, vidám
is. A többiből válogatva. A ny. intézetre vonatkozó rész homá-
lyos. — Phx. Majd bizony még a bécsi lapok tudatlanságával is
vesződjünk, amiért t. i. a »K.« Don Juánt összetéveszti Ördög
Róberttel. Van a hazai lapokban is elég gyomlálni való. — K. A.
Örömet. — H. A. Mi az a »Kraonos«? A többi elmarad a mult-
kori mögött. — Lügy. A m-i csizmadia dalárság kipuczoválta
rész torkát, az ottani andrás dandárság meg a réz számját. Ezt, vala-
mint azt is, hogy mikor a walesi herczeg díszes elfogadására
kirukkolt a polgárság s katonaság, a huszárok nyulat ver-
tek föl s ez a nyul loyális létére egyenest bele szaladt a fogadó-
beli szakács nyársába, sütné meg őt az előkelő és kedves vendég
tisztelétére — mindezt, mondjuk, örömmel vesszük tudomásul.
Csak az ellen van panaszkodunk, hogy porzóval hinti be kéziratát.
Nyilván volt ebben még több vonzó részlet is, de a homoktól nem
olvashattuk. Hogy a nyul mellől az odafüggeszett vitéségi
aranypenz sütes közben elolvadt, természetesenek találjuk. —
B. M. Majd ha István lesz a Pistából, tán érettebben gondolko-
zik. — Vercingetorix. Az a »Spuck drauf« lajdinant nem is olyan
rosz alak, mint gondolja. Csakhogy valamivel több elmésség s
izlés férne rá. Az ezzel kapcsolatban elmondott »Spuckgeld« his-
tóriája mulatságos. Az ön egykori vendége mód nélkül goromba
volt az ő vendéglőjébeli pinczérekkel, azt kivéve, aki rende-
sen őt szolgálta ki. Ezt csak úgy tömködté piczulával. E végletes
magaviselet magyarázata: a saját kellnerének azért juttatá a
busás borralalót, hogy a hozott ételbe és italba bele ne köpjön.
»Vannak — így zárja be ön levelét — 1000 frtos borralalók is.« —
L. A. Jók. — Szlnk. Balgaság azt várni, hogy az egészséges
almák közé keveredett egy rothadt meggyógyuljon a többittel.
Ellenkezőleg szokott történni. — Piper. Nagyon erős.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.